

СЪНЧО-ДРЪМЧО

Златниятъ ми Сѣнчо,
 Пакъ ли ме споходи,
 Пакъ ли ми пристига
 Нейде да ме води?

Кой ли му посочи
 Малката ни кжща?
 Щомъ прага прескочи,
 Здраво ме прегръща

И ме носи, носи
 Край гори, палати,
 Мраморни мостове,
 Край чешмички злати...

Ето царски щерки
 Съсъ коси отъ свила,
 Дяволчета грозни,
 Тънка самовила;

Весело подскачатъ,
 Гонятъ се, играятъ,
 Кой съмъ азъ, навѣрно,
 Скоро ще узнаятъ.

Пустиятъ му Сѣнчо,
 Пакъ ли ме споходи,
 Тая нощъ кжде ли
 Ще ме поразходи?

Калина Малина